

Соломонъ премъдрый е царьтъ на царьеты; Господь, Вседържитель Богъ, на когото безмѣрната премъдрость сѧ е разлѣла по сичкыты същества, земны, и небесны, видимы, и невидимы: „всѧ премъдростію сотвори лъ еси,“ какъ-то казва и пророкоцарь Давидъ;(1) и пакъ, „во всю зѣмаю ѡзвѣде вѣщаніе егѡ, ѡ въз концы вселѣнныа глаголи егѡ“(2) Свава царицата е царицата на небето, и земага, Владычицата на Ангелыты, богоотроковица Маріамъ; която на днешный день е станѣла, и отишла е, като трыгнѣла отъ своята си область, отъ отеческый си домъ, придрѣжена не отъ обрѣжены войници, но отъ свѣщеносны дѣвойкы: „приведѣтсѧ царю Дѣвы въз слѣдъ еѧ; приведѣтсѧ въз веселіи, ѡ радваніи, введѣтсѧ въз храмъ царевъ.“(3) Отива въз домътъ на таинственный Соломона, въз храма Божій; и тѣкъ мѡ приносѧ въз даръ цвѣтѡв, сирѣчь челоуѣческата пазть, която като цвѣтъ ѡвѣхнѣва: „челоуѣкъ ѡвѣхъ травѡ днѣе егѡ, ѡ ѡвѣкъ цвѣтъ сѣлный тѡкъ ѡ цвѣтѣтъ.“(4) която пазть сѧ не е намирала въз небесното царство Божіе; защото на небето има вещи сичкыты невестественны, и нетѣлны; и за възнагражденіе Дѣва пріема отъ Бога книгата на Божественната благодать, чрезъ която челоуѣкъ лесно възлиза на небето, въз Раатъ на сладоститы. О благословенъ прочее часътъ, въз който Дѣвата вхожда въз Божіа храмъ, и настава ны къмъ Божественната благодать! о благодатный день, въз който пріема въз своя си домъ дщера си предвѣчный отецъ, сынътъ майката, и свѣтый Дѣхъ невѣстата си! о радостенъ праздникъ, въз който Іоакымъ, и Анна сѧ веселѣтъ, като принасятъ въз храма една дщера, която има да стане пріятелице вмѣстительно на Божеството! Свѣтаѧ Свѣтыхъ сѧ благоукрашаватъ, за да пріемѣтъ по-свѣтата отъ свѣтыты; небесныты сѧ радватъ заедно съ земаеныты, и цѣла свѣтъ тайно тѣржествѣва; но защото тогазъ Дѣва, като влѣзла въз Божіа храмъ, чула е поздравленіето, и цѣлованіето Захаріино, прилично е днесъ да ѡ поздравѣ и азъ съ похвално слово; а защото нѣмамъ доволна сила, като новоначѣленъ, азъ ще привѣгнѣ къмъ неѧ, която понеже има да бѣде Мати на Бога Слова, ще ми подари словеса на ѡстата ми за да ѡ похваля: двамъ прочее: „днесъ благоволеніа Божіа предвѣбраженіе, ѡ челоуѣкъ въз спасеніа проповѣданіе, въз храмѣ Божіи ѡснѡ

[1] Псал. 103, ст. 24. [2] Псал. 18, ст. 4. [3] Псал. 44, ст. 8. [4] Псал. 102, ст. 15.